

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: **Okresný prokurátor v Poprade**, proti žalovanému: **Krajské riaditeľstvo Policajného zboru v Prešove**, **Krajský dopravný inšpektorát Prešov**, za účasti: **1/ Okresné riaditeľstvo Policajného zboru v Poprade**, **Okresný dopravný inšpektorát Poprad**, **2/ P. G.**, v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Poprade, Okresného dopravného inšpektorátu Poprad č. ORP-226/DI-2-SK-2008 zo dňa 2. apríla 2008, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Prešove č.k. 3 S 46/2008-28 zo dňa 19. marca 2010, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok Krajského súdu v Prešove č.k. 3 S 46/2008-28 zo dňa 19. marca 2010 **z r u š u j e a v e c m u v r a c i a** na ďalšie konanie.

O d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Prešove zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Poprade, Okresného dopravného inšpektorátu Poprad č. ORP-226/DI-2-SK-2008 zo dňa 2. apríla 2008, ktorým bol P. G. uznaný vinným zo spáchania skutkovej podstaty priestupku podľa § 22 ods. 1 písm. l) zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, za čo mu bola uložená pokuta vo výške 2 000 Sk a zákaz viesť motorové vozidlá na dobu dvoch mesiacov. Žalobca žiadal uvedené rozhodnutie správneho orgánu zrušiť z dôvodu porušenia

ustanovení § 33 ods. 1 a 2, § 51 ods. 1 a § 53 ods. 1 Správneho poriadku, nakoľko poškodený I. B. nebol účastníkom priestupkového konania, hoci ním mal byť. Z odôvodnenia rozsudku vyplýva, že podľa názoru krajského súdu správny orgán nepochybil, ak nekonal s poškodeným I. B., nakoľko poškodený pri dokumentácii dopravnej nehody potvrdil, že si bude náhradu škody uplatňovať priamo voči poisťovni a nárok na náhradu škody si teda v priestupkovom konaní v zmysle § 70 ods. 1 zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov neuplatnil. Krajský súd uviedol, že dôvodom zamietnutia žaloby bola aj skutočnosť, že podaná žaloba neobsahovala náležitosti podľa § 249 ods. 3 a § 35 ods. 1 písm. b) O.s.p., teda tvrdenie, že práva nadobudnuté v dobrej viere boli čo najmenej dotknuté, a tiež tvrdenie, z akých dôvodov verejný záujem vyžaduje preskúmanie rozhodnutia správneho orgánu v prípade, ak sa nevyhovelo protestu prokurátora. V odôvodnení rozsudku krajský súd s odkazom na ustanovenie § 27 ods. 2 a 3 zákona č. 153/2001 Z. z. o prokuratúre v znení neskorších predpisov poukázal na to, že predmetom preskúmania na základe žaloby podľa § 249 ods. 3 O.s.p. má byť rozhodnutie, ktorým sa nevyhovelo protestu prokurátora.

Proti uvedenému rozsudku podal žalobca odvolanie, namietajúc, že krajský súd vec nesprávne právne posúdil. Uviedol, že preukázanie verejného záujmu na preskúmaní rozhodnutie správneho orgánu, ak žalobu podá prokurátor, bolo potrebné podľa právnej úpravy platnej do 31. decembra 2001, keďže zákonom č. 501/2001 Z. z. bola z ustanovenia § 35 ods. 1 písm. b) O.s.p. vypustená časť vety: „ak to vyžaduje verejný záujem“. Podľa žalobcu pri podaní žaloby v správnom súdnictve chráni prokurátor verejný záujem ex lege. Poukázal pritom na ustanovenie § 3 ods. 2 zákona č. 153/2001 Z. z. o prokuratúre v znení neskorších, podľa ktorého prokuratúra je v rozsahu svojej pôsobnosti povinná vo verejnom záujme vykonať opatrenia na predchádzanie porušeniu zákonnosti, na zistenie a odstránenie porušenia zákonnosti, na obnovu porušených práv a vyvodenie zodpovednosti za ich porušenie. Verejný záujem na súdnom prieskume rozhodnutia správneho orgánu je daný v požiadavke na zákonnosť postupu a rozhodnutia správneho orgánu, ako aj z dôvodu generálnej prevencie porušovania zákonnosti, keďže previerkou bolo zistených cca 200 obdobných prípadov porušenia zákonnosti správnym orgánom. Žalobca tiež spochybnil právny názor krajského súdu, že predmetom preskúmania na základe žaloby podľa § 249 ods. 3 O.s.p. má byť rozhodnutie, ktorým sa nevyhovelo protestu prokurátora. V tejto súvislosti poukázal na odlišný názor vyjadrený v stanovisku správneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. Snj 124/00. Pokiaľ išlo o otázku účasti poškodeného v priestupkovom konaní, žalobca zdôraznil, že sa jedná o jeho procesné právo, ktorého výkon mu správny orgán musí umožniť. Z toho

dôvodu mu musí oznámiť začatie konania, predvolať ho na ústne prejednanie priestupku a umožniť mu, aby si v konaní uplatnil nárok na náhradu škody. Vzhľadom na uvedené žalobca žiadal, aby odvolací súd zmenil rozsudok súdu prvého stupňa tak, že zruší napadnuté rozhodnutie Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Poprade, Okresného dopravného inšpektorátu Poprad č. ORP-226/DI-2-SK-2008 zo dňa 2. apríla 2008 a vec mu vráti na ďalšie konanie.

Vo vyjadrení k podanému odvolaniu žalovaný zotrval na svojom pôvodnom rozhodnutí o nevyhovení protestu prokurátora. Stotožnil sa s rozsudkom Krajského súdu v Prešove a žiadal, aby najvyšší súd napadnutý rozsudok potvrdil.

Vedľajší účastník, P. G., vo vyjadrení k odvolaniu uviedol, že je bez právneho významu, aby vo veci opätovne prebehlo formálne konanie o priestupku, keďže poškodený bol so svojím nárokom už uspokojený poisťovňou. Preto žiadal, aby najvyšší súd potvrdil rozsudok Krajského súdu v Prešove ako zákonný a vecne správny.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.) preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, v rozsahu dôvodov odvolania (§ 212 ods. 1 v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p.) bez nariadenia pojednávania (§ 250ja ods. 2 a § 214 ods. 2 O.s.p. v spojení s § 246c O.s.p.) a dospel k záveru, že rozhodnutie súdu prvého stupňa je potrebné zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie pre procesné pochybenia.

V predmetnej veci krajský súd konal a rozhodoval o žalobe, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Poprade, Okresného dopravného inšpektorátu Poprad č. ORP-226/DI-2-SK-2008 zo dňa 2. apríla 2008, ktorým bol P. G. uznaný vinným zo spáchania skutkovej podstaty priestupku podľa § 22 ods. 1 písm. l) zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, za čo mu bola uložená pokuta vo výške 2 000 Sk a zákaz viesť motorové vozidlá na dobu dvoch mesiacov.

Žalobca označil ako žalovaných Okresné riaditeľstvo Policajného zboru v Poprade, Okresný dopravný inšpektorát Poprad a P. G. V uznesení č.k. 3S 46/2008 zo dňa 20. októbra 2009, ktorým krajský súd vyzýval žalovaného na vyjadrenie k žalobe a zaslanie súvisiacich spisových materiálov, však krajský súd označil ako žalovaného Krajské riaditeľstvo Policajného zboru v Prešove, Krajský dopravný inšpektorát a ako vedľajšieho účastníka P. G. V napadnutom rozsudku krajský súd

označil ako žalovaného Krajské riaditeľstvo Policajného zboru v Prešove, Krajský dopravný inšpektorát Prešov a ako vedľajších účastníkov: 1/ Okresné riaditeľstvo Policajného zboru v Poprade, Okresný dopravný inšpektorát Poprad a 2/ P. G.

Z obsahu predloženého súdneho spisu ako aj z napadnutého rozsudku nie je zrejmé, z akého dôvodu krajský súd označil ako žalovaného Krajské riaditeľstvo Policajného zboru v Prešove, Krajský dopravný inšpektorát, keď žalobca označil v žalobe ako žalovaného Okresné riaditeľstvo Policajného zboru v Poprade, Okresný dopravný inšpektorát Poprad.

Okruh účastníkov v konaní podľa druhej hlavy piatej časti O.s.p., ako aj ich označenie, definuje ustanovenie § 250 O.s.p., pričom podľa ods. 6 citovaného ustanovenia účastníkom konania o žalobe prokurátora je prokurátor, účastníci správneho konania a správny orgán podľa odseku 4. Podľa § 250 ods. 4 O.s.p. pri rozhodnutí správneho orgánu vydaného v správnom konaní je žalovaným správny orgán, ktorý rozhodol v poslednom stupni.

Občiansky súdny poriadok teda jasne určuje, kto je účastníkom súdneho konania. V prípade žaloby prokurátora na preskúmanie rozhodnutia správneho orgánu vystupuje v pozícii žalovaného správny orgán, ktorý rozhodol v poslednom stupni. V prejednávanom prípade je to Okresné riaditeľstvo Policajného zboru v Poprade, Okresný dopravný inšpektorát Poprad, keďže tento správny orgán rozhodoval v priestupkovom konaní v poslednom stupni, nakoľko obvinený z priestupku, P. G., sa vzdal odvolania. Krajský súd mal preto ako so žalovaným konať s Okresným riaditeľstvom Policajného zboru v Poprade, ktorého rozhodnutie preskúmaval, a nie s Krajským riaditeľstvom Policajného zboru v Prešove.

Zároveň je potrebné poukázať aj na zápisnicu z pojednávania pred krajským súdom zo dňa 19. marca 2010, z ktorej nie je zrejmé, ktorí účastníci sa pojednávania zúčastnili, nakoľko v úvode zápisnice, kde súd zisťuje a overuje prítomnosť účastníkov, sú na strane žalobcu uvedení: „žalovaný v 1. rade – neprítomný, žalovaný v 2. rade – osobne“ a ako zástupca je uvedený „JUDr. O. H., PhD. – osobne“. Podľa záhlavia rozsudku v predmetnom konaní vystupuje jeden žalobca a jeden žalovaný, preto je uvedená zápisnica absolútne nezrozumiteľná a nepreskúmateľná. Z priebehu pojednávania, zaznamenanom v zápisnici, je zrejmé, že sa ho zúčastnil aj vedľajší účastník, P. G.

Najvyšší súd poukazuje aj na nesprávny záver krajského súdu týkajúci sa rozhodnutia, ktoré má byť predmetom súdneho prieskumu v prípade žaloby prokurátora. V tejto súvislosti upriamuje pozornosť prvostupňového súdu na stanovisko správneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky k otázke, proti ktorému rozhodnutiu správneho orgánu má byť podaný návrh na začatie konania prokurátora, ak jeho protestu nebolo vyhovené, na ktoré tiež poukázal žalobca v podanom odvolaní. Z uvedeného stanoviska (sp. zn. Snj 124/00) vyplýva, že návrh podáva prokurátor proti rozhodnutiu správneho orgánu v poslednom stupni správneho konania, ktoré založilo, menilo alebo zrušovalo oprávnenia a povinnosti fyzických osôb a právnických osôb, pričom takým rozhodnutím nie je rozhodnutie, ktorým správny orgán nevyhovelo protestu prokurátora.

Pokiaľ krajský súd v odôvodnení rozsudku uviedol, že dôvodom zamietnutia žaloby bola aj skutočnosť, že podaná žaloba neobsahovala tvrdenie, z akých dôvodov verejný záujem vyžaduje preskúmanie rozhodnutia správneho orgánu, najvyšší súd k tomuto zhodne s námietkou žalobcu v podanom odvolaní uvádza, že zákonom č. 501/2001 Z. z. (ktorý nadobudol účinnosť 1. januára 2002) bola z ustanovenia § 35 ods. 1 písm. b) O.s.p. vypustená časť vety: „ak to vyžaduje verejný záujem“, a preto prokurátor môže podať návrh na začatie konania o preskúmanie zákonnosti rozhodnutí správnych orgánov (v prípadoch, v ktorých sa nevyhovelo protestu prokurátora) za podmienok uvedených v tomto zákone, pričom z ustanovení Občianskeho súdneho poriadku prokurátorovi nevyplýva povinnosť zdôvodňovať verejný záujem na podaní takejto žaloby.

Na záver najvyšší súd považuje za potrebné podotknúť, že pokiaľ sa bude krajský súd opätovne vecou zaoberať, jeho úlohou bude okrem iného vysporiadať sa s prípustnosťou podanej žaloby aj z hľadiska splnenia podmienky konania uvedenej v § 247 ods. 2 O.s.p., teda že napadnuté rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť po vyčerpaní riadnych opravných prostriedkov, ktoré sa preň pripúšťajú, lebo prokurátor môže podľa § 35 ods. 1 písm. b) O.s.p. podať návrh na začatie konania, ak ide o preskúmanie zákonnosti rozhodnutí správnych orgánov v prípadoch, v ktorých sa nevyhovelo protestu prokurátora, a za podmienok uvedených v tomto zákone.

Vychádzajúc z vyššie uvedeného Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací odvolaním napadnutý rozsudok krajského súdu v zmysle § 221 ods. 1 písm. b) a f) O.s.p. zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

V novom rozhodnutí rozhodne prvostupňový súd i o náhrade trov odvolacieho konania (§ 224 ods. 3 v spojení s § 246c O.s.p.).

P o u ě n i e : Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave dňa 2. septembra 2010

JUDr. Elena Kováčová, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:
Nikoleta Adamovičová